

R.M. Mc Cheyne

WIJ WILDEN JEZUS WEL ZIEN

“En er waren sommige Grieken uit degenen die opgekomen waren, opdat zij op het feest zouden aanbidden; dezen dan gingen tot Filippus, die van Bethsaïda in Galiléa was en baden hem, zeggende: „Heere, wij wilden Jezus wel zien.” Filippus kwam en zeide het Andreas. En Andreas en Filippus zeiden het wederom aan Jezus. Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden. Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: indien het tarwegraan in de aarde niet valt en sterft, zo blijft het alleen, maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort. Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen, en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven. Zo iemand Mij dient, die volge Mij. En waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren.” (Joh. 12 : 20-26).

I. Geef acht op de wijze waarop deze Grieken hier de Heere Jezus zochten.

1. Zij kwamen niet dadelijk tot Jezus, maar zochten een omweg: „Dezen dan gingen tot Filippus.” Hadden zij de grote last van zonden, die op hen lag, gevoeld, of indien zij de genade en de bereidwilligheid van de Heere Jezus gezien hadden, zouden zij zich aan Zijn voeten geworpen hebben. Maar hun belangstelling was werkelijk niet groot. Als de tollenaars en zondaars over hun ziel bevreesd waren, wordt er van hen gezegd dat zij tot Jezus gingen. Zij gingen niet tot Filippus of tot Andreas of tot enig ander mens, maar zij gingen tot Christus. Zij zagen dat Hij de heilfontein voor hun arme zielen was, en de gehele wereld kon hen niet van Hem afhouden. Toen de zondares wist dat Jezus in het huis van de Farizeeër brood at, kwam zij en zette zich neer aan Zijn voeten. Zij vroegde geen vergunning, zij kon niet blijven staan, maar stortte haar bedorven ziel uit aan Zijn voeten, waste dezelve met haar tranen en veegde ze af met het haar van haar hoofd. Zo is het ook nu nog. Indien u de last van de zonden gevoelt gelijk u ze gevoelen moet, indien u de vrije genade van Christus kent gelijk u ze kennen moet, dan zou u door de schare heendringen om tot Christus te komen. U zou zeggen: Maak plaats, dat ik tot Hem mag gaan. Hij roept mij, Hij roept de grootste van de zondaren: Heere, hier ben ik; was mij in Uw bloed, of anders moet ik sterven. Indien u al de bedorvenheid van u

ziel gevoelt en zo u gelooft in de vrije en volle genade, dan zult u de mensen geen toestemming vragen, maar dadelijk tot Jezus gaan.

2. Zij vroegen allen om Jezus te zien: „Heere, wij wilden Jezus wel zien.” Dit duidt aan hoe weinig het hun ernst was om door Christus zalig te worden. Om dezelfde reden klom Zacheüs op de vijgenboom om Jezus te zien. Om dezelfde reden verlangde Herodes om Jezus te zien, want hij hoopte van Hem enig teken te zien, evenals u uit aardse nieuwsgierigheid een tovenaars of waarzegger zou willen zien. Van sommigen wordt gezegd: „Gij zoekt Mij omdat gij van de broden gegeten hebt en verzadigd zijt.” (Joh. 6 : 26). Hoe geheel anders wanneer mensen werkelijk door de Heilige Geest veranderd worden! Toen Job beangst was voor zijn ziel, riep hij uit: „Och, dat ik wist dat ik Hem vinden zou! ik zou tot Zijn stoel komen.” (Job 23 : 3). Hoe geheel anders het geroep van de Bruid: „Ik hield Hem en wilde Hem niet laten gaan, mijn Liefste is mijne en ik ben de Zijne!” Hoe geheel anders het zeggen van Paulus: „Ik acht alles voor drek, dat ik Christus mag gewinnen en in Hem gevonden worde.” ‘O, broeders, indien u geleerd wordt door de Geest, dan zal geen uitwendig gaan naar Jezus uw ziel bevredigen. U moet reeds een voorsmaak van Hem hebben. U moet zien en smaken dat de Heere goed is. Velen onder u horen graag over Jezus spreken, u hoort graag mooie beschrijvingen van Hem. Maar indien u door de Geest geleerd wordt, dan zal niets u bevredigen dan onder Zijn schaduw te zitten, in Hem gevonden te worden, de duif te zijn door Zijn hand verborgen, „in de rotsspleten en in het verborgen van een steile plaats” (Hooglied 2 : 14), gewassen in Zijn bloed en wedergeboren door Zijn Geest.

3. Een voorname oorzaak van hun weinige belangstelling was mensenvrees. De woede van de vijanden van Christus werd al erger en erger. Weinige dagen van te voren hadden zij het plechtige besluit genomen Hem ter dood te brengen. Er wordt ons gezegd dat zij beraadslaagden dat zij ook Lazarus doden zouden, zo bloeddorstig waren zij. Er staat dat velen van de overpriesters ook in Hem geloofden. Maar om van de Farizeeën wil beleden zij het niet, want zij hadden de eer van de mensen liever dan de eer van God. Zonder twijfel stilde de haat van de vijanden van Christus de belangstelling van deze Grieken. Dit deed hen waarschijnlijk het eerst tot Filippus gaan. Het maakte hen voorzichtig in hun woorden: „Heere, wij wilden Jezus wel zien.” Hoe waar wordt er gezegd: „De vrees des mensen brengt een strik.”

Het brullen van de leeuw heeft menigeen van Christus afgebracht. Is dit niet het geval met u? Wat zal mijn familie, wat zullen mijn metgezellen, wat zal de wereld zeggen indien ik tot Christus zou gaan en alles voor Hem zou verlaten? Dit drieërlei gebrul van de leeuw heeft menige ziel in het verderf gestort. Hoevelen onder u gevoelden somtijds werkelijk de behoefte om behouden te worden? Misschien boog u uw knieën en bad in oprechtheid om van uw zonden verlost te worden. Maar een vriend kwam binnen, een vrolijk spel werd voorgeslagen en u had de moed niet om *nee* te zeggen. U verlangde te zeggen: ik heb de Heere beginnen te zoeken, ik heb mijn knieën gebogen, ik heb gebeden om zalig te worden. Maar u kon het niet zeggen; uw tong bleef steken en u keerde terug tot uw uitbraaksel en tot uw wenteling in het slijk. Helaas! U had de eer van mensen liever dan de eer van God. „Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkaar zocht en niet de eer die van God komt?” Welk een dwaasheid de toorn van een worm uit stof meer te vrezen dan de toorn van de almachtige God! De lach van de

spotters meer te vrezen dan de uitspraak van Christus: „Gaaf weg, gij vervloekten!”

„Vreest u niet voor degenen die het lichaam doden en daarna niet meer kunnen doen, maar vreest Dien Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen.” (Luk. 12 : 4).

II. *Het antwoord van Christus.*

1. Hij toont hen aan dat Hij sterven moet voordat de mensen Hem in waarheid zullen zoeken: „De ure is gekomen dat de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden.” Er is iets plechtigs in dit antwoord van Christus. Hij zag dat deze Grieken geen ware behoefte aan Hem hadden, en Hij zeide aan Zijn discipelen dat alleen degenen, die in Hem een gekruisigde Christus zien, tot Hem zullen komen. Alsof Hij zeggen wilde: Ik ben gelijk aan een tarwegraan: indien het niet in de aarde valt en sterft, blijft het alleen, maar als het gezaaid wordt en sterft, brengt het veel vrucht voort. Zo, indien Ik niet sterf, dan zal niemand tot Mij komen. Maar indien Ik voor zondaars sterf en voor hen begraven word, dan zullen zij tot Mij komen.

1ste. De dood van de Heere Jezus is het schoonste dat ooit de wereld zag. Waarom vernederde zich Degene, die van het begin van de wereld af de heerlijkheid van de Vader en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid was, zodat Hij gelijk werd aan een tarwegraan, dat in de aarde verborgen wordt en sterft? Waarom werd Hij in het koude graf in de rotsen gelegd? Was het niet daarom, omdat er een grote vloek op de mensen rustte? Zou Christus over Jeruzalem geweend hebben, indien er geen hel geweest was? Zou Hij onder de toorn van zijn Vaders gestorven zijn, indien er geen toekomstige toorn te vrezen was? O, geruste zondaar, u die beuzelt met het evangelie, en met eerbied toelustert, u die dikwijls zegt: „Heere, wij wilden Jezus wel zien,” maar die Hem nooit vindt, ga naar Gethsémané, zie daar Zijn onuitsprekelijke zielsangsten; ga naar Golgótha, zie daar de toorn over Zijn vermoeide ziel uitgestort; ga naar het graf, en zie het tarwegraan dood in de aarde liggen. Waarom al dat lijden voor die Ene, indien er geen toekomstige toorn voor de ongelovigen, die geen borg hebben, te vrezen is? O, het tarwegraan in de aarde is het treffendst schouwspel in het heelal.

2e. Het is het aantrekkelijkste gezicht. „Wanneer Ik van de wereld zal weggegaan zijn, zal Ik hen allen tot Mij trekken.” Deze arme Grieken gevoelden geen behoefte aan Christus, maar zij zagen nog minder Zijn bereidwilligheid om in hun noden te voorzien. Indien zij gezien hadden welk een toevlucht er in Zijn woorden voor zondaars is, indien zij gezien hadden, hoeveel plaats er is voor de grootste van de zondaren, dan zouden zij iedere moeilijkheid getrotseerd hebben om tot Jezus te komen. Niets in de wereld zou hen van Jezus kunnen terughouden. De vreze van de mensen zou geweest zijn als een strohalm; zij zouden niet geroepen hebben: „Heere, wij wilden Jezus wel zien,” maar: „Trek mij en ik zal U nalopen. Verberg mij in de spleten van Uw rots.” „Ik heb grote lust om te zitten onder de schaduw van de appelboom.” Dit gezicht bracht op het pinksterfeest drieduizend mensen tot Jezus. Het tarwegraan, dat voor ons stierf, is de ware magneet om ijzeren harten tot Hem te brengen. Door de natuurlijke zeilsteen mag het ijzer teruggaan, maar de ziel, die eens tot Christus gebracht is, kan niet meer teruggaan.

O, bidt dat u tot de Heere Jezus mag gebracht worden. Sommigen onder u verkeren

in deze toestand. De Heere Jezus is aan uw ene zijde, satan aan de andere en u in het midden, en beiden zoeken uw ziel te naderen. O, bidt dat de Heere Jezus de overhand mag hebben. Zijn open armen aan het kruis zijn naar u uitgestrekt, de wonde in Zijn zijde nodigt u uit om tot Hem te komen. „In Mij zult u vrede hebben.”

3e. Hij toont aan dat de mensen zich aan Hem moeten vasthouden wat het ook kosten mag. „Die zijn leven liefheeft zal hetzelfde verliezen, en die zijn leven haat in deze wereld zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven.” Deze arme Grieken waren vol mensenvrees. Zij waren bevreesd dat zij uit de synagogen zouden geworpen worden, of dat zij misschien Galileërs of Nazareners zouden genoemd worden, of misschien dat zij zouden uitgelachen worden en zo de eer bij de mensen verliezen; dit alles maakte hen bevreesd om tot de Heere te komen. De Heere Jezus nu toont hen aan, dat dit niet de wijze is waarop ontwaakte zielen Hem zoeken moeten, alsof Hij zou zeggen: Ga heen en zeg hun dat zij door tot Mij te komen het eeuwige leven vinden zullen, en daarom moet al het andere op zij gezet worden. Ik ben het enig nodige, Ik ben de parel van grote waarde. Zij, die Mij zoeken, moeten al hetgeen hun in de weg staat verwijderen. Zelfs indien zij door tot Mij te komen, hun leven moesten verliezen, zouden zij het eeuwige leven vinden. „Die zijn leven verliest om Mijntwil, die zal hetzelfde vinden.” (Markus 8 : 35). Zij, die Christus in Zijn volle waarde kennen, zullen alle dingen opofferen om Hem te vinden. Die dit niet willen doen, zullen Hem nooit vinden.

Gebruik

1ste. Overweeg hoe dierbaar Christus is: „In Hem is het eeuwige leven.” In Hem is vergeving voor de grootste van de zondaren. In Hem is vrede van het geweten, vrede met God. In Hem is rust te vinden voor de vermoeide ziel; de Weg tot de Vader is geopend. In Hem is een fontein van levend water, van grote rijkdom, vol van genade en waarheid voor zwakke en vermoeide zielen. In Hem is vrijspraak voor de dag des oordeels en een heerlijke kroon. O, zou u hierom niet alles verlaten? Zal een aardse lust, of een genoegen, of de glimlach van een vriend u van dit alles afhouden? „Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben.” (1 Cor. 2 : 9).

2e. Bedenk hoe ongelukkig uw toestand is zonder Hem. Het getal van u zonden is oneindig: „Ontelbare zonden omringden mij.” Uw hart is vol van boosheid, geneigd om tot in alle eeuwigheid te zondigen. God is ten allen dage toornig over u. In Christus alleen kunt u schuilen. Indien u niet tot Hem gaat, zult u nooit zalig worden. U zult buiten de ark zijn wanneer de vloed komt. U zult kloppen en roepen: *Heere! Heere!* Maar het zal te laat zijn. God zal uw vijand zijn. De grote dag van Zijn wraak zal komen, en wie zal dan bestaan? Sommigen van u hebben iets gevoeld, hoe verschrikkelijk het is een eeuwigheid te verliezen, maar u hebt nooit een miljoenste gedeelte van de werkelijkheid ondervonden. O, zult u dan toelaten dat één nietige begeerlijkheid of hoogmoed of lust tot opschik of een Herodias u van Christus aftrekt?

Neem het vaste besluit om u aan Hem vast te houden wat het u ook kosten mag. Indien een bezigheid u te veel tijd wegneemt, uw rustdagen stoort, u verhindert om tot

Christus te komen, laat die varen. Indien er een genoegen is, dat uw overtuiging in slaap wiegt, u traag maakt tot het gebed en het lezen van de Bijbel, uw lust tot de wereld en de zonde opwekt, laat die varen. Indien zich een vriend tussen u en Christus plaatst, indien hun gezelschap u verhindert om Christus te zoeken, trek u van hem af; indien hun ijdel gesprek u terugbrengt tot de wereld, laat hen dan gaan.

Het is niets of zij u bespotten en uitlachen, u dwaas vinden, u een fijne noemen, het zal u niet schaden. Eén ding is nodig, namelijk Christus, en de eeuwigheid is niet ver meer. Indien u dit niet doet, zult u uw ziel verliezen. Gelijk Paulus acht alle dingen schade te zijn.

3e. Indien wij van Christus willen zijn, moeten wij onszelf Hem voor altijd ten dienste stellen. De arme Grieken zeiden: „Heere, wij wilden Jezus wel zien.” Jezus zegt hier tot hen, dat het niet genoeg is om Hem te zien: „Zo iemand Mij dient, die volg Mij.” Velen willen graag van de hel verlost worden, maar zij hebben geen lust om zichzelf aan Christus te geven en Zijn dienaars en volgelingen te zijn. Maar ieder, die door de Heilige Geest geleerd is, geeft zich aan de Heere over. Matthéüs deed dit. De Heere zeide: „Volg Mij”. En hij stond op en verliet alles om Jezus te volgen. Degene, die werkelijk van God geleerd is, vindt de last van de in hem wonende zonden groter dan de vreze van de mensen. „In mij, dat is in mijn vlees, woont geen goed; ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?” (Rom. 7 : 24). Deze ziel is daarom willig om zich voor altijd aan Christus te geven, willig om zijn oor doorboord te hebben aan de deur van Gods huis.

Dit zal geveinsdheid aan het licht brengen. Wees u bereid om een dienaar van Christus te worden, Hem in alle moeilijkheden te volgen en u naar de leer van het evangelie te schikken? Zo niet, dan bent u een geveinsde. Bereken de kosten om tot Christus te komen.

I. De beloning.

1. U zult met Christus zijn. U mag door de mensen verstoten worden, zelfs door vader en moeder, u mag tot het afschrapsel van de mensen gerekend worden: „Heden zult u met Mij in het paradijs zijn,” zijn met het Lam op de berg Sion. Zit met Mij op Mijn troon: „Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die u Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen.” (Joh. 17 : 24).

2. De Vader zal u eren. U zult de eer bij mensen verliezen, misschien ook van sommigen uw goede naam, maar u zult door God geëerd worden.

1ste. In deze wereld. U zult Hem dierbaar zijn. Hij zal u met Zijn oog geleiden, uw gebed verhoren, in moeilijkheden met u zijn, en Zijn geest geven, Zijn engelen gebiedend dat zij over u de wacht houden, Hij zal met u in de dood zijn.

2e. In eeuwigheid. Hij zal u aannemen en u zalig maken. Hij zal de tranen van uw ogen afwissen en uw God zijn. Jezus zal u voor Zijn Vader belijden: *Deze ziel volgt Mij.*